

Αποκριάτικη Συνεστίαση

Κυριακή του Ἀσώτου 28 Φεβρουαρίου
καὶ ὥρα 1.30 μ.μ.

Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὁμονοίας

Τὸ καλομαγειρεμένο σπιτικό φαγητό, τὸ ἄφθονο δωρεὰν κρασί, τὰ ἀναψυκτικά καὶ τὸ μουσικοχορευτικό πρόγραμμα θὰ συμβάλουν στὴν δημιουργία οἰκογενειακῆς κοινοτικῆς ἀτμόσφαιρας καὶ στὴν γνήσια ψυχαγωγία μέσα στὶς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις, μακριὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ἄλλες ξένες συνήθειες.

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις

Δηλώσεις συμμετοχῆς

μέχρι τὴν Παρασκευή 26 Φεβρουαρίου.

Πληροφορίες: 210-5230.948, 6987 353063.

Τυρινὸ Βραδυνὸ

Σάββατο 12 Μαρτίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὁμονοίας

Θὰ μιλήσῃ ὁ κ. Β. Τσούπρας, θεολόγος, μὲ θέμα: «Ἡ ἀληθινὴ ψυχαγωγία καὶ οἱ κοσμικὲς διασκεδάσεις».

Τὰ τυρινὰ ἐδέσματα, τὰ παραδοσιακὰ ἄσματα καὶ ἡ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα θὰ τονώσουν τὴν θέλησή μας γιὰ ἑλληνορθόδοξη ζωὴ καὶ πολιτεία, ἰδιαίτερος κατὰ τὴν εἴσοδό μας στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς 13 Μαρτίου

θὰ πραγματοποιηθῆ ἐκδρομὴ σὲ ἱστορικὲς μονές.

Περὶ σὺν πληροφορίες

στὰ τηλ.: 210 5230.948, 6987 353063.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο 7:00 μ.μ. συζήτηση γιὰ νέους, 7:30 μ.μ. πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ στὶς 4:30 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς 6:30 μ.μ. ἐνδιαφερόντες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 52 30948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται στὴν αἶθουσά των «Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ», Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἀγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε Τρίτῃ βράδυ καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες:

Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος,
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ἀπὸ τὴν λιμοκτονία στὴν συνειδητοποίηση

Η κρίση, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἢ πολὺ-πλευρῆ κρίση στὴν χώρα μας καλὰ κρατεῖ. Ὁ λαὸς μας, ἀντὶ νὰ αὐξάνεται καὶ νὰ πληθύνεται, σμικρύνεται καὶ ἐλαττοῦται, ἀντιθέτως αὐξάνονται ἢ ἀνεργία, ἢ ἀνέχεια, ἢ ἀνασφάλεια καὶ ἢ ἀπελπισία καὶ πληθαίνουν τὰ κρούσματα βίας, βιασμοῦ, κλοπῆς, ληστείας, αὐτοκτονίας καὶ ἀτακτῆς μεταναστεύσεως.

Τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα γεγονότα μᾶς πείθουν ὅτι ὀδηγοῦμεθα στὴν χειροτέρευση καὶ ὄχι στὴν καλύτερη τῆς δεινῆς καταστάσεως. Μᾶς περιμένει περίοδος πλήρους πενίας, ὅπως ἦταν ἡ περίοδος λιμοκτονίας κατὰ τὸν προπερασμένο αἰῶνα, τὶς μαῦρες συνθήκες τῆς ὁποίας περιγράφει στὰ βιβλία του ὁ Ἄγγλος συγγραφεὴς Ντίκενς, ἰδίως στὸ βιβλίο του «Δύσκολοι χρόνοι».

Ἡ περίοδος, ὅμως, αὐτὴ δημιούργησε νέες προϋποθέσεις, νέες ἀνακατατάξεις καὶ βαθιὰ συνειδητοποίηση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργατῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν βελτίωση τῆς θέσεώς των. Τώρα, ὅμως, πού ὁ καπιταλισμὸς ἀνανεώθηκε καὶ τὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα ὀργανώθηκαν, προσπαθοῦν νὰ ἀνακτήσουν ὅ,τι ἀπώλεσαν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ ὀδηγοῦν τὴν ἀνθρωπότητα, ἄρα καὶ τὴν πατρίδα μας, σὲ νέα περίοδο λιμοκτονίας.

Ἐμεῖς, ὅμως, οἱ ὀρθόδοξοι πολῖτες δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε τὸ ἀρχαῖο ῥητὸ «οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ», δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε, δηλαδή, τὴν δυνατότητα πού μᾶς δίνει ὁ παντοδύναμος Θεὸς μας νὰ ζητήσουμε μέσα ἀπὸ τὴν κρίση τὰ στοιχεία ἐκεῖνα πού μποροῦν νὰ μετατρέψουν τὴν λιμοκτονία σὲ συνέχεια στή σελ. 2

Οὔτε ἀδράνεια οὔτε ξεσπάσματα

Ἡ χώρα μας, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἔχει βρεθῆ καὶ ἄλλες φορὲς σὲ ὀδυνηρὲς καταστάσεις (Ρωμαιοκρατία, Τουρκοκρατία, Γερμανικὴ κατοχὴ κ.λπ.). Κάποτε, μάλιστα, οἱ συνθήκες ἦταν χειρότερες καὶ ἀπὸ τὶς σημερινές, ὅπως τὴν περίοδο τῶν διωγμῶν, τῶν ἐξοριῶν καὶ τῶν ἐκτοπίσεων.

Πάντοτε, ὅμως, ὑπῆρχε μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα γιὰ λυτρωμὸ καὶ γιὰ βελτίωση. Στὶς ἡμέρες μας καὶ αὐτὴ ἢ ἐλπίδα πάει νὰ ἐκλείψῃ, παντοῦ ἀνοργάνωτες διαμαρτυρίες, κατακραυγὲς καὶ κατάρεις, ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα, ἀποκλεισμοὶ δρόμων, σπασμωδικὲς ἀπεργίες, ἀνθελληνικὲς καὶ ἀντιορθόδοξες νομοθεσίες, ἀντικοινωνικὰ καὶ λαϊκὰ μέτρα καὶ μάλιστα ἀπὸ πολιτικούς, τοὺς ὁποίους οἱ ἐπιπόλαιο ὀρθόδοξοι πολῖτες ἔχομε ψηφίσει.

Ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι τὸ τραγελαφικὸ, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι πολῖτες καὶ τίμιοι οἰκογενειάρχες, ἀντὶ νὰ συνεργαστοῦν καὶ νὰ ἀναλάβουν μὲ δημοκρατικὲς διαδικασίες τὴν διακυβέρνηση τῆς χώρας γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου, διασπώνται καὶ μὲ τὴν ψήφο των ἀναδεικνύουν στὴ βουλὴ καὶ στὴ κυβέρνηση, ἐπὶ τόσες δεκαετίες, μασσόνους καπιταλιστὲς, ἀπατεῶνες ψευτοσοσιαλιστὲς, ἀθέους μαρξιστὲς καὶ τόσους ἄλλους ἀχριστοὺς καὶ ἄχρηστους πολιτικούς.

Τὸ δὲ χειρότερο εἶναι ὅτι ἐμφανίζονται κατὰ καιροὺς ψευτοδιανοοῦμενοι καὶ χριστιανοκουλτουριάρηδες, ὄργανα δηλαδή τῶν ἐκμεταλλευτικῶν κυκλωμάτων, οἱ ὁποῖοι κηρύσσουν, μὲ ὅλους τοὺς τρόπους, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἔχει καμιά δουλειὰ μὲ τὰ κοινὰ καὶ τὰ πολιτικὰ ἀλλὰ μόνο μὲ τὰ πνευματικά.

Οἱ νέοι αὐτοὶ ἐκούσιοι ἢ ἀκούσιοι μονοφυσίτες ξεχνοῦν –ἢ μᾶλλον θέλουν νὰ ξεχνοῦν– ὅτι ὁ Κύριος μας, ὁ Σωτῆρας μας, παραλλήλως πρὸς τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ Του προσφορά, θεράπευε σωματικὲς ἀσθένειες, ἐξασφάλιζε τὴν τροφὴ τῶν πιστῶν, βοήθησε στὴν ὑπερπήδηση πρακτικῶν ἐμποδίων καὶ μετέτρεψε ἀκόμη καὶ τὸ νερὸ σὲ κρασί πρὸς εὐχαρίστηση τῶν ἐν Κανᾷ συνδαιτημόνων.

Ξεχνοῦν ἀκόμη ὅτι οἱ Ἀπόστολοι, μετὰ ἀπὸ τὴν ἐκλογή διὰ κλήρου τοῦ δωδεκάτου μέλους των, προέβησαν μὲ προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου στὸν ὀρισμὸ διὰ ἐκλογῆς τῶν ἑπτὰ διακόνων, τῶν ἑπτὰ δηλαδή ὑπουργῶν τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Παρασιωποῦν, μάλιστα, τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, μαζί μὲ τοὺς ἀγῶνες των γιὰ τὴν ὀρθοδοξία, ἀγωνίσθηκαν καὶ γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο τῶν πιστῶν.

συνέχεια στή σελ. 3

Περίοδος τοῦ Τριωδίου

Η κατανυκτικὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Σάββατο ἑσπέρας πρὸς τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελῶν καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τελειώνει τὸ μέγα Σάββατο τὸ βράδυ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση. Ονομάζεται ἔτσι, γιατί σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα χρησιμοποιεῖται στὶς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας τὸ βιβλίο πού ὀνομάζεται «Τριωδίο». Λέγεται δὲ Τριωδίο, γιατί πλὴν τῶν ἄλλων λειτουργικῶν κειμένων περιέχει καὶ κανόνες μὲ τρεῖς ὠδὲς. Τὰ περὶ ὠδῶν τὰ παραθέτομε σὲ ἄλλη στήλῃ τῆς παρουσίας.

συνέχεια στή σελ. 2

Ἁγία Φιλοθέη Φῶς στὸ σκοτάδι

Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς Τουρκοκρατίας, στὸν ζοφερὸ 16^ο αἰῶνα, ὅταν ὅλα τὰ ἴσκιαζε ἢ φοβέρε καὶ τὰ πλάκωνε ἢ σκλαβιά, ἕνα φῶς ἔλαμψε, ἕνα φῶς πού ἐμελλε νὰ ζεστάνῃ μὲ τὴν λάμψη του τὶς τρομαγμένες ἀπὸ τὸν σκληρόκαρδο κατακτητὴ καρδιές καὶ νὰ γλυκάνῃ μὲ τὴν θαλπωρὴ του τὶς πονεμένες τῶν σκλάβων ψυχές.

Ἐνα βλαστάρι τῆς ἀττικῆς γῆς. Μιὰ ἀνύστακτη

συνέχεια στή σελ. 3

Από την λιμοκτονία στην συνειδητοποίηση

συνέχεια από τη σελ. 1

κτονία σε συνειδητοποίηση και σε ευεργετική δράση.

Ας θυμηθούμε την περικοπή του Ασώτου, η οποία μάλιστα αναγιγνώσκεται αυτών τον μήνα. Όσο ο νεαρός ξεκοκάλιζε τα πλούτη του πατέρα του, καμιά σκέψη για επιστροφή και σύνεση, όταν όμως τελείωσαν τα αποθέματα και έγινε χοιροβοσκός και προσπαθούσε να επιβιώσει με τα ξυλοκέρατα των χοίρων, τότε ήρθε «εις εαυτόν». Η λιμοκτονία, δηλαδή, τον βοήθησε να συνειδητοποιήσει την άθλια κατάστασή του, να ένθυμηθί τον οίκο του πατρός του και να αποφασίσει την επιστροφή.

Τι λέτε, αγαπητοί μας αναγνώστες; Θέλετε κι εμείς να μετατρέψουμε την περίοδο της λιμοκτονίας σε περίοδο περισυλλογής, συνειδητοποιήσεως, κοινών ενεργειών για την κοινή πρόοδο και σωτηρία; Καιρός, λοιπόν, να καταλάβουμε πώς κι εμείς ζούσαμε στην περίοδο των παχέων αγελάδων και βυθιζόμεσταν στην υπερεκατανάλωση, στην πολυέξοδη διαβίωση και στην υπερχρέωση για ευτελείς ανάγκες.

Τώρα που οι δανειστές μας μάς βάζουν την θηλιά στο λαιμό και οι πολιτικοί μας, εκμεταλλευόμενοι την επιπολαιότητά μας, μετατρέπουν το όχι σε ναι και τις επαγγελίες των σε κοροϊδίες, είναι ανάγκη να μετατρέψουμε κι εμείς τον πόνο σε αιτία θεραπείας και την λιμοκτονία σε συνειδητοποίηση και σε αποφασιστική ενέργεια ή μάλλον σε συνεργασία και κοινή δράση για το κοινό καλό.

Το πώς θα πραγματοποιηθεί ή έσωτερική και έξωτερική αλλαγή το έχομε αναλύσει πολλές φορές. Άλλωστε, η περίοδος του πνευματικού και κοινωνικού Τριωδίου είναι ευνοϊκή για βαθιά περισυλλογή, για καθαρή συνειδητοποίηση, ειλικρινή μετάνοια και γενική επιστροφή και αποκατάσταση. Έτσι, και θα απεγκλωβιστούμε από τις κομματικές, ιδεολογικές και οργανωσιακές δεσμεύσεις και έπιρροές και την συνεργασία θα επιτύχωμε και την αλληλοβοήθεια θα ασκήσωμε και στην ανάκαμψη και ανάπτυξη της οικονομίας μας θα συμβάλωμε και την κοινή πρόοδο και σωτηρία θα πραγματοποιήσωμε.

Είθε να είναι ο Σωτήρας μας Χριστός βοηθός στην κοινή μας αυτή προσπάθεια για το καλό όλων!

B. Τσούπρας

Περίοδος του Τριωδίου

συνέχεια από τη σελ. 1

Η περίοδος του Τριωδίου διαίρεται σε τρία μέρη: στις τέσσερις εβδομάδες πριν από την Μ. Σαρακοστή, στις έξι εβδομάδες της Μ. Τεσσαρακοστής και στην Μεγάλη Έβδομάδα, από την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ έως το Μ. Σάββατο το βράδυ.

Η πρώτη Κυριακή είναι του Τελώνου και Φαρισαίου, η δεύτερη του Ασώτου, η τρίτη της Κρίσεως (των Απόκρεω) και η τέταρτη, της Τυρινής, είναι αφιερωμένη στην μνήμη του Παραδείσου και στην αλληλοσυχώρηση. Σε αυτό το διάστημα αρχίζουν και τα Ψυχασάββατα.

Η πρώτη Κυριακή της Μ. Τεσσαρακοστής είναι αφιερωμένη στην Ορθοδοξία, η δεύτερη στον Άγ. Γρηγόριο Παλαμά, η τρίτη στην προσκύνηση του Σταυρού, η τέταρτη στον Άγ. Ιωάννη της Κλίμακος και η πέμπτη στην Αγ. Μαρία την Αιγυπτία. Κατά δε τις Παρασκευές ψάλλονται οι Χαιρετισμοί στην Παναγία Θεοτόκο, με τον Κανόνα που αρχίζει «Ανοίξω το στόμα μου», και με τον Ακάθιστο Ύμνο, που αρχίζει «Άγγελος πρωτοστάτης ούρανόθεν επέλεθη».

Κατά δε την Τετάρτη εσπέρας της πέμπτης Έβδομάδος ψάλλεται ο Μέγας Κανών της μετανοίας. Έτσι, προετοιμαζόμεσθε καταλλήλως να νοιώσουμε βαθύτερα τα Πάθη, τον Σταυρό και την Ταφή του Κυρίου, ενώ κατά την Μ. Έβδομάδα για να πανηγυρίσουμε την λαμπρά Ανάστασή Του, που σημαίνει και την Ανάσταση του ανθρώπου.

Σημ.: Οι Χαιρετισμοί στην Υπεραγία Θεοτόκο, οι Βιβλικές Ωιδές, ο Μέγας Κανών με εισαγωγή και έρμηνευτικό λεξιλόγιο έχουν έκδοθη και διανέμονται από τις «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα, τηλ. 210 5230948, 6987 353063.

Από τον Τάνταλο στους γονείς μου

του Κων/νου Γανωτή, φιλόλογου –συγγραφέως

Τάνταλος και Πέλοψ

Η πίστη ότι ο πληθυσμός που πρωτοκατοίκησε την πατρίδα μας ήρθε από την Ανατολή ενισχύεται από την μυθολογία του παμπάλαιου βασιλιά της Φρυγίας, που λεγόταν Τάνταλος. Το όνομά του σχετίζεται με τον όρο τάλαντο, που εσήμαινε και βάρος και νόμισμα, συνήθως χρυσό. Έπειδή και τη μητέρα του την έλεγαν Πλουτώ, φαίνεται ότι ήταν ένας πλούσιος βασιλιάς, γιατί το όρος Τμώλος στο βασίλειό του είχε χρυσάφι στην άμμο της κοίτης του.

Ήταν ή μυθική εποχή, όπου θεοί και άνθρωποι συναντιόνταν και σχετίζονταν πολύ σε κοινές ιστορίες. Ο Τάνταλος κάποτε προσκλήθηκε στον Όλυμπο σ' ένα συμπόσιο των θεών. Έτσι θέλησε να ανταποδώσει την τιμή και κάλεσε κι αυτός με την σειρά του τους θεούς στο παλάτι του σε συμπόσιο. Η μυθολογία θέλει τον Τάνταλο πανέξυπνο και τολμηρό σε κάθε άτιμία. Μια τέτοια σοφίστηκε και σ' αυτό το συμπόσιο, για να έξαπατήσει τους θεούς. Έσφαξε τον όμορφο γιόκα του, τον Πέλοπα, και τον έβρασε για το γεύμα των θεών. Οι θεοί όμως δεν γελάστηκαν, έβγαλαν το βρασμένο παιδί από το καζάνι, το ξανασυνέθεσαν και το ζωντάνεψαν. Λένε πώς ή θεά της γης, η Δήμητρα, είχε προλάβει να φάει ένα κομμάτι απ' τον ώμο, αλλά το κομμάτι αυτό το αντικατέστησαν οι θεοί με έλεφαντοστούν και έλαμπε έτσι ο ώμος του με το πολύτιμο συμπλήρωμα.

Το παιδί ήταν πύο όμορφο τώρα μετά την ανάπλαση απ' τους θεούς. Έναν τόσο ωραίο νέο όμως τον έρωτεύτηκε ο Ποσειδώνας, τον άρπαξε και τον έφερε στον Όλυμπο κοντά στον αδερφό του, τον Δία, που είχε και αυτός επιδόσεις στην παιδεραστία. Κάποτε όμως, ίσως με την αντικατάστασή του από τον Γανυμήδη, ο Πέλοπας βρέθηκε πάλι στη γη και μάλιστα από την άλλη πλευρά του Αιγαίου, τη δική μας.

Ο νεαρός Πέλοπας, πατώντας στη γη και διψασμέ-

νος για ευτυχία, έβαλε στο νου του να αποκτήσει την πεντάμορφη βασιλοπούλα της Ηλείας, την Ίπποδάμεια. Την Ίπποδάμεια όμως ο πατέρας της Οινόμαος, σκληρός και βδελυρός από καταγωγή του, γιατί ήταν γιός του Άρη, την ήθελε για τον εαυτό του. Γι' αυτό στους υποψήφιους γαμπρούς του έβαζε έναν αγώνα άρματοδρομίας. Ο Οινόμαος, με τα δύο ταχύτατα άλογα σ' άμάξι του, την Ψύλλα και την Άρπινα, τους καταδίωκε. Αν τους έφτανε, έπαιρνε το κεφάλι του γαμπρού και ξαναγύριζε με την νύφη πάλι δική του.

Ο Πέλοψ όμως στάθηκε σε μια άκτι της θάλασσας και φώναξε δυνατά, ζητώντας τη βοήθεια του θεού έραστή του Ποσειδώνα, με αυτά τα αξιοσημείωτα λόγια: *Αν κανείς είναι προορισμένος να πεθάνη, γιατί τάχα πρέπει να ζήσει τη ζωή του ανώνυμος... χωρίς να πάρη μέρος σ' όλες τις χαρές...Κι ο Ποσειδώνας του χάρισε ένα χρυσό άρμα με δύο φτερωτά άλογα. Παρ' όλ' αυτά, ο Πέλοψ, για να είναι σίγουρος, συνωμότησε με τον ίπποκόμο του Οινόμαου, Μυρτίλο, που ήταν γιός του Έρμη, να βάλει ξύλινα ή κέρινα καρφιά στους τροχούς. Έτσι, στην άγρια καταδίωξη του ζεύγους έφυγαν οι τροχοί από το άρμα του Οινόμαου κι ο αίμομίκτης βασιλιάς σκοτώθηκε.*

Τότε το ζευγάρι συνέχισε τη γαμήλια άρματοδρομία και πέρα από τον Ισθμό, που είχε όριστη ως τέρμα, έχοντας συνοδό και τον Μυρτίλο. Στον κρυφοερωτευμένο με την Ίπποδάμεια Μυρτίλο είχε υποσχεθή ο Πέλοψ ως ανταμοιβή την πρώτη νύχτα της νύφης. Καθώς όμως το άρμα πετούσε τώρα με τα φτερωτά άλογα πάνω απ' τη θάλασσα, κάνοντας το γύρο της Πελοποννήσου, ο άδισταχτος Πέλοψ σπρώχνει το Μυρτίλο κι εκείνος πέφτοντας στη θάλασσα έγινε αιτία, λένε, να ονομαστή Μυρτώον Πέλαγος. Έτσι, το μυθικό ζευγάρι εγκαταστάθηκε στην Πίσα και με τους γιούς του κυριάρχησε σ' όλη την νήσο, που γι' αυτό ονομάστηκε Πελοπόννησος.

(συνεχίζεται)

Γενικά περί Ωδών

Οί ωδές ως ποιητικό είδος ήταν γνωστές και σ' όλη την αρχαιότητα, επομένως συναντώνται και στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Απόστολος Παύλος συνιστά: *«πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς...»*.

Με τις ωδές ο ποιητής περιγράφει και ξεαίρει γεγονότα και συμβάντα, κατά τα οποία ο Θεός ή κάποιος δυνατός επενέβη και έφερε αἴσιο αποτέλεσμα, ή για τα οποία ο ποιητής πιστεύει ότι ο Θεός ή κάποιος ισχυρός θα επέμβη γρήγορα, για να φέρη αἴσιο τέλος και μάλιστα είναι βέβαιος γι' αυτό.

Έπειδή όλοι οι λειτουργικοί κανόνες είναι στηριγμένοι πάνω στον αρχικό κανόνα των έννεα βιβλικών ωδών, καλό θα είναι να τις αναφέρωμε.

Η πρώτη είναι ο ύμνος που έψαλαν οι Ισραηλίτες, όταν διέβησαν την Έρυθρά Θάλασσα, και αρχίζει: *«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται...»*. (Εξ. Ε', 1-18).

Η δεύτερη ωδή είναι ποίημα του Μωϋσέως, με το οποίο εξέφρασε την αγανάκτησή του κατά των συμπατριωτών του, γιατί, ενώ αυτός τους έφερε τις θεοχάρακτες πλάκες της Διαθήκης, εκείνοι αποστατούσαν και λάτρευαν χρυσό μοσχάρι. Αρχίζει: *«Πρόσεχε Οὐρανὲ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου...»* (Δευτ. ΛΒ', 1-43).

Η τρίτη είναι ή ωδή που έψαλε ή προφήτις Άννα, όταν γέννησε τον Σαμουήλ και τον αφιέρωσε στον Θεό. Αρχίζει: *«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου...»*. (Α' Βασιλ. Β', 1-10).

Η τετάρτη είναι ύμνος του Προφήτου Άββακούμ, όταν προεΐδε την Σάρκωση του Κυρίου. Αρχίζει: *«Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην. Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην...»*. (Άββακ. Γ', 1-19).

Η πέμπτη είναι του Προφήτου Ησαΐα, με την οποία προλέγει την Σάρκωση και την Ανάσταση του Κυρίου. Αρχίζει: *«Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου*

πρὸς σὲ ὁ Θεός, ὅτι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς». (Ησ. ΚΣΤ', 9-21).

Η έκτη περιέχει τις ευχαριστίες του προφήτου Ιωνά προς τον Θεό, που τον έσωσε από το κήτος. Αρχίζει: *«Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου...»*. (Ιωνά Β', 3-10).

Η έβδομη είναι ή προσευχή του Άζαρίου και των άλλων δύο παιδων, Ανανία και Μισαήλ, που έψαλαν, όταν τους έρριξαν στην φλεγόμενη κάμινω. Αρχίζει: *«Ἐὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας...»* και παρακάτω λέγει: *«ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ... οὐδὲ συντηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὐ ἡμῖν γένηται»*. (Δανιήλ Γ', 2-21).

Η ογδόη αποτελεί τον ευχαριστήριο ύμνο πάλι των τριών παιδων προς τον Θεό, ο οποίος τους έσωσε από την πυρά. Αρχίζει: *«Ἐὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον...»* (Δανιήλ Γ', 28-64).

Η ενάτη είναι ο ύμνος της Υπεραγίας Θεοτόκου, όταν μετά τον Ευαγγελισμόν της από τον Άγγελο επισκέφθηκε την Έλισάβετ. Η αρχή της είναι γνωστή: *«Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου...»* (Λουκ. Α', 46-55).

(Περισσότερα για τις Βιβλικές Ωιδές βλ. το βιβλιαράκι «Οί Βιβλικές Ωιδές μετά εισαγωγής και έρμηνευτικού λεξιλογίου υπό Β. Τσούπρα», Αθήνα 2007).

ΘΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Έκδοτης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Έμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Τεραποστολικά Νέα

Κατανυκτικός έσπερινός

Επ' ευκαιρία της έορτης του Αγ. Μακαρίου Αιγυπτίου στις 19 Ιανουαρίου τελέστηκε πανηγυρικός έσπερινός με άρτοκλασία από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Μακάριο στον ιερό ναό της Πατριαρχικής Σχολής «Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ό Γ'» στο Ναϊρόμπι Κένυας.

Έψαλλε μελωδικότατα ή χορωδία των ιεροσπουδαστών της Πατριαρχικής Σχολής. Στο τέλος της ακολουθίας ό Σεβασμιώτατος ανέπτυξε και ανέλυσε τους λόγους του Αγίου Μακαρίου «οὐκ έστιν άλλως σωθῆναι ει μη δια του πλησίον». Πῆρε άφορη από το πρόσφατο τραγικό συμβάν της δολοφονίας άγνωστου ακόμα αριθμού Κενυατών στρατιωτών από τους τρομοκράτες. «Πόσο άγνοούν οι άνθρωποι την πραγματικότητα, ότι ό καθένας από έμάς είμαστε εικόνες του ζώντος Χριστού και κτυπούμε αλύπητα τόσες άθώες ανθρώπινες ψυχές που έχουν αυτήν την χάρη να είναι εικόνες και μορφές του ίδιου του Δημιουργού μας». Τόνισε ακόμα ότι ό Άγιος Μακάριος στέλνει από την έρημο μήνυμα έλπίδος και δύναμης για όλους μας. «Άς ακούσουμε την φωνή αυτήν της έρήμου που είναι διαχρονική και σκοπό έχει να σώσει την ανθρωπότητα όλόκληρη» κατέληξε ό Σεβασμιώτατος.

† Περράκης Δημήτριος

Γεννήθηκε στην Κρήτη και έκοιμήθη σε ήλικία 76 ετών στην Αθήνα. Άνθρωπος φτωχός αλλά εργατικός και γεμάτος θέληση δούλεψε σκληρά στα καράβια σε αντίξοες συνθήκες, για να θρέψη την οικογένειά του. Πράγματι, τὰ παιδιά του, Ιωάννης και Κυριακή, κατάφεραν χάρη στην φιλοπονία του πατέρα τους να σπουδάσουν και να δημιουργήσουν σωστές οικογένειες. Δυστυχώς, ή μοίρα του έπεφύλαξε τραγικό θάνατο από αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Κατ' επιθυμία του, έτάφη στο χωριό της γυναίκας του, στην Καρδίτσα. Υπήρξαν ό ίδιος και ή σύζυγός του μέλη και συνεργάτες των Έπάλληων Αιγάλεω. Ό Θεός να ενδυναμώνη τους οικείους του και ιδιαίτερος την φιλότιμη και όλοπρόθυμη σύζυγό του, Μαρία, και να αναπαύη την ψυχή του «έν σκηναίς δικαίων». Το 40/μερο μνημόσυνό του έγινε στις 30 Ιανουαρίου.

Ούτε αδράνεια ούτε ξεσπάσματα

συνέχεια από τή σελ. 1

Εμείς, όμως, ως όρθόδοξοι πολίτες άς μην παρασυρόμαστε από τους φουσκωμένους αυτούς γάλους και παπαγάλους αλλά άς ακολουθήσωμε τον έλληνορθόδοξο δημοκρατικό, κοινοτικό και συνεργατικό τρόπο ζωής και πολιτείας. Έτσι, συνεργαζόμενοι και άλληλοβοηθούμενοι θα δώσωμε μια ήχηρη άπάντηση προς τους Ξένους δυνάστες, προς τους ντόπιους τοποτηρητές των, προς τους θολοκουλτουριάρηδες και προς κάθε Ξενοφρόνα και άλλόφρονα παράγοντα, με την συνεργατική και άγωνιστική μας δράση.

Όχι, λοιπόν, άλλη αδράνεια, όχι μεμονωμένες και σπασμωδικές κινήσεις, όχι διαμαρτυρίες για τὰ μέτρα που παίρνουν οι Ξενοφρόνες πολιτικοί μας, αλλά κοινός άγώνας για την αντικατάσταση των ψευδολόγων πολιτικών με τιμίους, πιστούς και ίκανούς συμπολίτες μας, για να σώσουν την χώρα άπ' την καταστροφή και να την όδηγήσουν στον δρόμο της κοινής προόδου.

«Ό Μέγας Φώτιος και το πολύπλευρο έργο του»

Περίληψη της όμιλίας της Σ. Μπεκρη, φιολόγου – θεολόγου στις «Έπάλληεις», την 6^η Φεβρουαρίου έ. έ.

Μια μεγάλη προσωπικότητα έορτάζει σήμερα ή Έκκλησία μας και τιμά άλλον έναν Μεγάλο της Όρθοδοξίας, έναν άκόμη φωστήρα και οικουμενικό διδάσκαλο. Ό λόγος για τον Μέγα Φώτιο, που έζησε τον 9^ο αιώνα στο Βυζάντιο, μια έποχή ιδιαίτερος κρίσιμη, τόσο για την αυτοκρατορία όσο και για την Έκκλησία.

Όστόσο, ό Μέγας Φώτιος, χάρη στα ιδιαίτερα χαρίσματα και τις ικανότητές του, για τις όποιες τον επαινούσαν ακόμα και οι έχθροί του, διακόνησε με επιτυχία, την κρίσιμη εκείνη περίοδο, και την κρατική διοίκηση ως πρωτασηκρίτης, δηλ. άρχηγός του διπλωματικού σώματος, και την εκκλησία ως πατριάρχη.

Ήταν ή έποχή που στο Βυζάντιο βασιλευε ό Μιχαήλ ό Γ', ό γιός του Θεοφίλου, κατ' ουσία όμως την έξουσία άσκούσε ό πανίσχυρος Καίσαρας Βάρδας, θειος του Μιχαήλ. Λόγω όμως του έκπτωτου ήθικά βίου του ήρθε σε σύγκρουση με τον Πατριάρχη Ίγνάτιο, που τον ήλεγχε αυστηρώς, με άποτέλεσμα ό Βάρδας να τον καθαιρέσει. Στον θρόνο ανήλθε ό ήδη καταξιωμένος ως διπλωμάτης Φώτιος (858), ό όποιος μάλιστα από λαϊκός έλαβε σε έξι ήμέρες («εις άθρόον χειροτονία») όλους τους βαθμούς της ιερωσύνης. Έτσι, ήλθε άντιμέτωπος με τους ύποστηρικτές του Ίγνατίου, τους «θερμούς» σπουδίτες μοναχούς, που κατέφυγαν στον τότε πάπα Ρώμης, τον Νικόλαο Α', για δικαίωση του Ίγνατίου. Ό φιλόδοξος Νικόλαος θεώρησε την ευκαιρία μοναδική, για να άναμειχθῆ στα έσωτερικά της Ανατολικής Έκκλησίας.

Παρά την πρωτοβουλία του Φωτίου να ρυθμιστῆ το θέμα (861), σε μια σύνοδο στην Ρώμη (863) ό Νικόλαος άθώωσε τον Ίγνάτιο και καταδίκασε τον Φώτιο, κάνοντας επίδειξη του «παπικού πρωτείου». Ήταν ή άπαρχή του λεγομένου «φωτειού σχίσματος», της πρώτης δηλαδή σχάσης στις σχέσεις των δύο Έκκλησιών, που διήρκεσε μέχρι το 867, όποτε ό Φώτιος με

την σειρά του σε μια έπιστολή προς τους άλλους Πατριάρχες της Ανατολής καταγγέλλει το Filioque και την επικείμενη εισαγωγή του από τον Πάπα στην Βουλγαρική Έκκλησία, που ήθελε να την θέσει στην σφαίρα έπιρροής του, συγκαλεί σύνοδο στην Κωνσταντινούπολη και άφορίζει τον Πάπα Νικόλαο ως αίρετικό.

Το έτος 867 είναι καθοριστικό. Ό μέν Φώτιος έκθρονίζεται από τον νέο αυτοκράτορα Βασίλειο Α' τον Μακεδόνα, ό όποιος προσβλέπει σε συνεργασία με την Δύση, για να άναχαιτίσει την προέλαση των Άράβων, ό δέ πάπας Νικόλαος πεθαίνει. Ό διάδοχός του Ανδριανός Β' συγκαλεί σύνοδο (869-70), θεωρούμενη ως 8^η Οικουμενική για τους δυτικούς, και άναθεματίζει τον Φώτιο. Η άντιφωτιανή όμως αυτή Σύνοδος έπιφέρει πλήγμα στο παπικό πρωτείο, καθώς άποφασίζεται από τον αυτοκράτορα ή Βουλγαρική Έκκλησία να ύπαχθη στο Πατριαρχείο Κων/πόλεως. Όταν ό Φώτιος επανέρχεται στον θρόνο, μετά από τον θάνατο του Ίγνατίου, συγκαλεί έκ νέου σύνοδο στην Κων/πολη, την θεωρούμενη ως 8^η Οικουμενική για την άνατολική Έκκλησία αυτήν την φορά (τυπικά έχει το κύρος της Οικουμενικής, διότι έξεδόθη και όρος Πίστεως, σύμφωνα με τον όποιο το Σύμφωνο Νικαίας – Κων/πόλεως παρέμενε άμετάβλητο έναντι της λατινικής προσθήκης του Filioque, άπλως κατά το έθος πρέπει να άναγνωριστῆ ως τέτοια από νέα Οικουμενική Σύνοδο), κατά την όποια άναγνωρίζεται από τον διάδοχο του Ανδριανού, Ιωάννη Η', ως κανονική ή πρώτη έκλογή του Φωτίου.

Τα πράγματα, όμως, δέν έξελίχθηκαν καλώς για τον Φώτιο, ό όποιος έξορίζεται όριστικά το 886 από τον νέο αυτοκράτορα και μαθητή του, Λέοντα Στ' τον Σοφό, για πολιτικούς μάλλον λόγους. Από την έξορία του συνεχίζει την συγγραφική του δράση μέχρι τον θάνατό του το 891.

(συνεχίζεται)

Αγία Φιλοθέη: Φως στο σκοτάδι

συνέχεια από τή σελ. 1

μάνια όλων των κατατρεγμένων, μια άκοίμητη φρουρός όλων των βασανισμένων. Η κυρά των Αθηνών. Η Αγία Φιλοθέη. Καταγόταν από πλούσια αλλά και εύσεβη οικογένεια, το γένος Μπενιζέλου. Άκόμη και ό τρόπος γεννήσεως της ύπῆρξε θαυμαστός. Η μητέρα της, καθώς προσευχόταν θερμά να λύση ή Παναγία την άτεκνία της, ένοιωσε ένα φως να βγαίνει από την εικόνα της και να μπαίνει στην κοιλιά της και μετά από έννια μήνες γεννήθηκε ή εύλογημένη κόρη. Ως φωτεινό άστρο έλαμπε σ' όλη της την νιότη, με την μόρφωση, την εύσέβεια και την αρετή της· και μετά από τον θάνατο του συζύγου και των γονιών της αυτό το άστρο, που άγαπούσε να τρέχει για όλους (φιλο + θέω, που σημαίνει τρέχω, κατά μια έκδοχή, κατ' άλλη φιλόθεος = ό

άγαπών τον Θεό) άφιερώθηκε μέν στον Κύριο ως μοναχή αλλά έστεργε και στην κάθε άνάγκη, περιέθαλπε τὰ όρφανά, τις σκλάβες και άπροστάτευτες κοπέλες, τους φτωχούς, τους άρρώστους. Έχτιζε σχολεία –το πρώτο σχολείο των θηλέων- νοσοκομεία, γηροκομεία και ξενώνες, γύρω από τις μονές και τὰ μετόχια τους, και φρόντιζε όχι μόνον για τις σωματικές αλλά και για τις πνευματικές άνάγκες όλων. Έτσι, έγινε πρότυπο γνήσιου όρθοδόξου μοναχισμού, με πνευματική αλλά και κοινωνική προσφορά. Και μάλιστα κοινοβιακού και όχι άπόκοσμου μοναχισμού,

που άγκαλιάζει τον άνθρωπο και θεραπεύει τις άνάγκες του. Πλήθαινε τόσο ό αριθμός των συμοναζουσών που την περιστοιχίζαν με άγάπη, ώστε πολλές φορές να στερούνται τὰ βασικά. Και όμως εκείνη δέν βογκούσε. Συνέχιζε άκάματη το κοινωνικό της έργο, προσευχόμενη άδιαλείπτως. Και ό Θεός ποτέ δέν την έγκατέλειπε και έδινε πάντοτε την λύση. Έτσι, την μίσησαν και οι Τούρκοι που έχαναν τις σκλάβες που θα γινόντουσαν δούλες τους, εάν δέν τις εξαγόραζε

και προστάτευε ή αγία, και την χτύπησαν θανάσιμα, παραμονές του Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου, όποτε λίγο άργότερα, στις 19 Φεβρουαρίου 1589, άπεβίωσε. Θάφτηκε στο μοναστηράκι της στην Καλογρέζα και από κεί το σκήνωμά της άνακομίστηκε στην εκκλησία του Αγ. Ανδρέα, που είχε χτίσει ή ίδια, στην Αρχιεπισκοπή, κατόπιν στον παρακείμενο Αγ. Έλευθέριο και τέλος στην Μητρόπολη, όπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα.

Είθε να προσεύχεται από κεί ψηλά και για τους σημερινούς σκλαβωμένους Έλληνες και να δίνη παρηγοριά και έλπίδα στις κουρασμένες μας ψυχές και στην βασανισμένη άπ' τὰ δεινά πατρίδα μας.

Χαρακτηριστικό το εγκώμιο της ακολουθίας της: «Δαυΐδ γάρ το πρῶον έσχες (έλαβες) και Σολομώντος, σεμνή, την σοφίαν, Σαμψών την άνδρειαν, και Άβραάμ το φιλόξενον, ύπομονήν τε Ιώβ, του Προδρόμου δε θείαν άσκησιν...».

Κάθε Τρίτη και Παρασκευή και ώρα 7:00 – 8:00 μ.μ. στην διαδικτυακή έκπομπή «Την γλώσσα μου έδωσαν έλληνική...» ή φιλόλογος – θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρη παρουσιάζει και έρμηνεύει κείμενα τόσο της εκκλησιαστικής όσο και της κλασσικής έλληνικής γραμματείας. Για άπευθείας σύνδεση με το πρόγραμμα: http://nsg.gr/?page_id=344.

Η θέση της γυναίκας κατά την Αγία Γραφή και την Παράδοση της Εκκλησίας

Του Γεωργίου Τσούπρα, Δρ. Θεολογίας-Εκπαιδευτικού

Συνέχεια από το προηγούμενο

Ο μεταπτωτικός διχασμός, που επέφερε τον υποβιβασμό της αξίας της γυναίκας και την υποταγή της στον άνδρα, ανατράπηκε στην αναστάσιμη Εκκλησία μετά την Πεντηκοστή. Σ' αυτήν την προοπτική, της αποκατάστασης της σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό, με τον ίδιο τον εαυτό του και με τους άλλους, «οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,28). Στην Εκκλησία οι άνθρωποι δεν διαχωρίζονται από την καταγωγή τους, το φύλο τους ή την προηγούμενη πίστη τους. Όλοι είναι ένα σώμα, στο οποίο γίνονται διακρίσεις μόνο διακονίας και όχι εξουσίας. Οι άνδρες και οι γυναίκες εντός της Εκκλησίας έχουν την ίδια αξία και την ίδια προοπτική. Η Ιουδαϊκή απομόνωση της γυναίκας τελειώνει.

Πολλές γυναίκες γίνονται κήρυκες του Ευαγγελίου, συνεργάτιδες των Αποστόλων. Ο Παύλος αναφέρει αρκετές, την Ευοδία, τη Συντύχη, «αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησαν» (Φιλιπ. 4, 3), όπως και τη Φοίβη, τη Μαρία, την Πρίσκα, τη μητέρα του Ρούφου. Η Λυδία στους Φιλίππους αναφέρεται ως η πρώτη που δέχεται τη χριστιανική πίστη απ' όλη την Ευρώπη, και μάλιστα αναφέρεται στις Πράξεις ότι «ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς» (Πρ. 16, 15), φράση που δηλώνει ότι πλέον στα μάτια των χριστιανών ο «οἶκος» δεν ανήκε μόνο στον άνδρα, όπως πίστευαν πριν, αλλά μπορούσε μια γυναίκα να αντιπροσωπεύει δημόσια την οικογένεια. Σε άλλο σημείο αναφέρονται γυναίκες που προφήτευαν (Α' Κορ. 11, 6), ενώ έχει καταγραφεί στην εκκλησιαστική ιστορία ότι οι θυγατέρες του διακόνου Φιλίππου κατείχαν κι αυτές το χάρισμα της προφητείας.

Στα επόμενα έτη διέπρεψαν και οι γυναίκες Ανάργυροι, οι οποίες θεράπευαν χωρίς να λαμβάνουν αργύρια, όπως ακριβώς και οι ομότιμοί τους άνδρες άγιοι. Τον πρώτο αιώνα, στη Δημητριάδα του Βόλου, οι ιατροί και αυτάδελφες Ζηναῖς και Φιλονίλλα εγκαθιστούν σε σπήλαιο ένα τέτοιο νοσοκομείο με τη βοήθεια τριών ανδρών, οι οποίοι εκτελούσαν χρέη νοσοκόμων. Κατάγονταν από την Ταρσό της Κιλικίας και ήταν συγγενείς του Αποστόλου Παύλου. Ονομάστηκαν «ειρήνης Φίλοι», επειδή μαζί με την υγεία χάριζαν στους ασθενείς και την ειρήνη. Τον δεύτερο αιώνα, η ανάργυρη Ερμιόνη, κόρη του διακόνου των αποστολικών χρόνων Φιλίππου, ιδρύει το πρώτο πανδοχείο-νοσοκομείο στην Έφεσο, βοηθούμενη από την αδερφή της Ευτιχίδα, όπου θεράπευε δωρεάν τους ασθενείς. Για την ανατρεπτική δράση της οδηγήθηκε στο μαρτύριο. Μια ξεχωριστή θεραπευαίδα των ασθενών και ποικίλως πασχόντων της εποχής της, υπήρξε η Ρωμαία αγία Αναστασία, επονομαζόμενη Φαρμακολύτρια, με κύριο έργο της τη μεταφορά στους φυλακισμένους χριστιανούς των αναγκαιών φαρμάκων. Αυτός ήταν ο λόγος, που συνελήφθη και μαρτύρησε μέχρι θανάτου.

Στο σημείο, όμως, που διαφάνηκε ξεκάθαρα η ανύψωση της γυναίκας ήταν στην ανάληψη από αυτές εντός της Εκκλησίας ακόμη και διακονικού έργου, όμοιου με αυτό των ανδρών. Οι διακόνισσες υπάγονταν στον επίσκοπο, όπως όλοι οι εκκλησιαστικοί λειτουργοί, χειροτονούνταν και εγγράφονταν στον κατάλογο των «κανονικών» κληρικών. Η αποστολή τους ήταν όμοια με αυτή των ανδρών διακόνων. Τηρούσαν την ευταξία στη λειτουργία, συμμετείχαν στο «υποψάλλειν», έδιναν το έναυσμα για τον ασπασμό της ειρήνης και βοηθούσαν στη Θεία Μετάληψη. Επίσης συμμετείχαν στην κοινωνική δράση, στην ιεραποστολή, στην κατήχηση και τη διδασκαλία, ενώ επιτελούσαν αξιολογώτατο έργο για την ενίσχυση της πνευματικής ζωής των γυναικών, με παραινέσεις, νουθεσίες και διδασκαλίες σε σπίτια και σε ναούς. Η χειροτονία τους δε διέφερε από αυτή των ανδρών. Χαρακτηριστικά η ευχή της, όπως έχει διασωθεί, αναφέρει: «Ο Θεός ὁ Ἅγιος, ὁ παντοδύναμος, ὁ διὰ τῆς Παρθένου κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀγίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀλλὰ καὶ ταῖς γυναῖξιν δωρησάμενος τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος, αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίδεδε ἐπὶ τὴν δούλην σου ταύτην καὶ προσκάλεσαι αὐτὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας σου καὶ κατάπεμψεν αὐτὴν τὴν πλουσίαν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος» (Αλ. Παλάντζα, «Ο θεσμός των Διακονισσών...», Πρακτικά Θεολογικού Συνεδρίου Μητροπόλεως Ηλείας, Πύργος 2007, σ. 66).

Ο θεσμός των διακονισσών διατηρήθηκε σε όλη την πρώτη χιλιετηρίδα και έγινε χρήσιμο εργαλείο για την Εκκλησία, για την υπηρεσία του σκοπού της, τη σωτηρία του ανθρώπου, άνδρα και γυναίκας. Αναφέρονται σπουδαίες διακόνισσες, όπως η Ολυμπιάδα, η οποία έδρασε στο τέλος του 4ου-αρχές του 5ου αιώνα στην Κωνσταντινούπολη και υπήρξε συνεργός του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Αργότερα, με την επικράτηση περισσότερο του μοναχικού πνεύματος, εξέλιπαν οι διακόνισσες, χωρίς να υπάρξει κάποια επίσημη απόφαση κατάργησης του θεσμού. Σήμερα παρατηρείται σοβαρή συζήτηση για την επαναφορά του, κυρίως λόγω των αναγκών των ενοριών για αύξηση του πνευματικού και κοινωνικού έργου.

(περίληψη ομιλίας στη Σχολή Γονέων του Αγίου Αντωνίου Αμφιάλης)

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων, Ζήνωνος 3, Ὀμόνοια, ἔγιναν οἱ ἀκολουθεῖς ὁμιλίαι: Τὴν **Κυριακὴ 10 Ἰανουαρίου**, ὥρα **6:30 μ.μ.** ὁμίλησε ὁ **κ. Β. Τσούπρας**, θεολόγος-κοινωνιολόγος μὲ θέμα: «**Ἅγιος Θεοδοῦσιος Κοινοβιάρχης: ἀπὸ τὸ μοναστικὸ κοινόβιο στὸ κοινόβιο τῶν πόλεων**».

Τὴν **Κυριακὴ 17 Ἰανουαρίου** τὴν ἴδια ὥρα ὁμίλησε ὁ **κ. Λάμπρος Σκόντζος**, θεολόγος, μὲ θέμα «**Ἡ στήλη τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ οἱ κοσμικὲς ἰδεολογίες**».

Τὸ **Σάββατο 6 Φεβρουαρίου**, ὥρα **6:30 μ.μ.** ὁμίλησε ἡ φιλόλογος – θεολόγος **κ. Σοφία Μπεκρῆ**, μὲ θέμα: «**Ὁ Μέγας Φώτιος καὶ τὸ πολυπλευρὸ ἔργο του**».

Τὴν **Κυριακὴ 7 Φεβρουαρίου** τὴν ἴδια ὥρα ὁμίλησε ὁ θεολόγος – κοινωνιολόγος **κ. Β. Τσούπρας**, μὲ θέμα: «**Ἡ οἰκουμενικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ὁ σύγχρονος οἰκουμενισμὸς**».

Κοπή Βασιλόπιττας

Τὴν **Τρίτη 12 Ἰανουαρίου** στὶς **7:00 μ.μ.** στὴν αἴθουσά των «**Μαρία Μαγδαληνή**», Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἀγ. Σπυριδῶνος, οἱ Ἐπάλλξεις Αἰγάλεω εὐλόγησαν καὶ ἔκοψαν τὴν πατροπαράδοτη Βασιλόπιττα. Ἀκολούθησε σχετικὴ ὁμιλία ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη τῆς ἀδελφότητος **κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη**, ἰατρὸ –θεολόγο, γιὰ τὶς προοπτικὲς καὶ τοὺς στόχους τῆς νέας χρονιάς, καὶ κατόπιν ἐπίκαιρα ἄσματα καὶ κεράσματα μέσα σὲ μιὰ ζεστὴ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα.

Τὴν **Κυριακὴ 24 Ἰανουαρίου** καὶ ὥρα **6:00 μ.μ.** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων, Ζήνωνος 3, ἔγινε ἡ εὐλογία καὶ ἡ κοπή τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιττας. Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ **π. Βασίλειος Φέσσας**, ἐφημέριος τοῦ παρεκκλησίου Ἀγ. Γερασίμου Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν καὶ ὁ **π. Νεκτάριος Κιοῦλος**, ὑπεύθυνος πνευματικῆς πατρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Αστυνομίας, παλαιὸς γνώριμος καὶ φίλος τῶν Ἐπάλλξεων, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε καὶ σχετικὸ χαιρετισμὸ, ἀναφερόμενος στὴν προσπάθεια ποὺ καταβάλλουν ἐπὶ σειρά ἐτῶν οἱ συνεργάτες τῶν Ἐπάλλξεων γιὰ τὴν βίωση, διατήρηση καὶ διάδοση τῶν ἑλληνοορθόδοξων παραδόσεων καὶ κυρίως στὴν ἀνάγκη γιὰ τόνωση καὶ ἐνίσχυση τοῦ ἀγῶνα των, παρὰ τὶς ἀντίξοες ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικὲς συγκυρίες. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλλξεων **κ. Β. Τσούπρας** μὲ θέμα: «**Οἱ Χριστιανοὶ μπροστὰ στὰ χρονίζοντα προβλήματα τοῦ τόπου**», στὴν ὁποία ἐπισημάνθηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ καθήκον ὄλων καὶ εἰδικῶς τῶν Χριστιανῶν νὰ ἀρθοῦν στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ δώσουν, ὅπως πάντοτε, μήνυμα καὶ μαρτυρία ἀγάπης πρὸς πᾶσα κατεύθυνση.

Ἀκολούθησαν ἐπίκαιρα ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων, πλούσια δῶρα καὶ κεράσματα. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ κόσμου ἦταν πραγματικὰ πολὺ μεγάλη, γεγονός πού, ἂν μὴ τι ἄλλο, δείχνει τὴν διάθεση τῶν ἀνθρώπων γιὰ ἐπικοινωνία καὶ ἀλληλοστήριξη στὶς δύσκολες κοινωνικὲς καὶ ἐθνικὲς περιστάσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες ἀπαιτεῖται, περισσότερο ἀπὸ ποτέ, δύναμη, σύνεση καὶ συνεργασία.

Οἱ νέοι σήμερα: Προβλήματα καὶ προοπτικὲς

Τὴν **Κυριακὴ 31 Ἰανουαρίου** καὶ ὥρα **11:00 π.μ.** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν «Ἐπάλλξεων», Ζήνωνος 3, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν **Τριῶν Ἱεραρχῶν**, ὁργανώθηκε μιὰ σεμνὴ ἡμερίδα μὲ τὸ ὡς ἄνω θέμα. Ὁμίλησαν σχετικῶς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ **κ.κ. Τσούπρας Γεώργιος** καὶ **Σοφία Μπεκρῆ**. Ἡ **κ. Μπεκρῆ** ἐφ' ἑνὸς ἀναφέρθηκε στὴν προσφορὰ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν γιὰ τὴν ἀγωγή τῶν νέων, κάνοντας σχετικὲς παραπομπὲς στὴν διδασκαλία τους, ἀφήνοντας ἔτσι νὰ διαφανῆ τόσο ἡ εὐαισθησία τους στὸ κρίσιμο αὐτὸ θέμα ὅσο καὶ ἡ διαχρονικότητα τῶν ἀντιλήψεών τους. Ὁ **κ. Γεώργιος Τσούπρας** ἀφ' ἑτέρου, εἰσερχόμενος στὸ σύγχρονο καὶ πρακτικὸ μέρος τοῦ ζητήματος, μὲ

βάση πραγματικὰ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα ἔρευνας τοῦ Παρατηρητηρίου γιὰ τὴν νεανικὴ σχολικὴ βία, παρουσίασε πῶς τὸ φαινόμενο αὐτὸ, ποὺ ἔχει λάβει ἀνησυχητικὲς διαστάσεις, εἶναι δυνατό νὰ ἐπιλυθῇ ὄχι μὲ ἔξωθεν τιμωρητικὲς παρεμβάσεις ἀλλὰ μὲ τὴν ἐκπαίδευση «διαμεσολαβητῶν» μέσα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν σχολικὴ μονάδα, ἀπὸ τοὺς «ὕμεις» δηλαδὴ μαθητὲς, πρῶν οὐδέτερος παρατηρητῆς, ποὺ θὰ δροῦν ἐξισορροπητικὰ ἐν μέσω θυτῶν καὶ θυμάτων τῆς βίας. Παρουσιάστηκαν μάλιστα καὶ ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἔρευνας ποὺ ἦδη ἐφαρμόζεται ἐδῶ καὶ μιὰ πενταετία περίπου. Στὸ τέλος, ὁ **κ. Βασίλειος Τσούπρας**, ὁ ὁποῖος συντόνισε τὴν συζήτηση, τόνισε τὴν ἀνάγκη τὰ διαχρονικὰ διδάγματα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν νὰ ἀξιοποιηθοῦν περαιτέρω πρὸς συλλογικὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς νεότητος πού, ὅπως καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Πατέρες τονίζουν, συνιστοῦν καὶ γενικότερα κοινωνικὰ προβλήματα, συνεπῶς «**τὸ προλαμβάνειν κάλλιον ἐστὶ τοῦ θεραπεύειν**».

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

Ἀδριανὸς Ἰωάννα	50€	Χοντάσης Δημήτριος	100€	Κορρέ Μαρία	20€
Τσοκοπούλου Χαρά	20€	εἰς μνήμην Παναγιώτας		Κατσιῆς Δημήτριος	20€
Κατσαρέλης Ἀντώνιος	20€	Χοντάση		Δούγιας Ἀλέξανδρος	20€
Βλαντὴ Σταματία	20€	Δάφρας Χρήστος	10€	Πέρου Ἄννα	20€
Μαυροειδῆ Γεωργία	20€	π. Μουράτογλου Θεόπιτος	15€	Μπούκλιας Παναγιώτης	20€
Σύρος Χρήστος	10€	Μεϊντάνη Βασιλική	10€	Πατάκης Ἀσημάκης	20€
Κοντοπανάγου Σταυρούλα	10€	Μ.Μ	50€		
Ρόκας Χαράλαμπος	10€	Τσάγκας Χριστόφορος	20€		
Μουτσίου Ἀθανασία	10€	Μακρονά Κατερίνα	10€		

Διαδώστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλλξεις